

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מקרא-key:	statement-מימרא ■ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	--

כתובות-בתולה נשאת		Talmud Navigator															
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ					
בא"י אמ"ה שהכל ברא לכבודו	רב יהודה:											◇	!	○	ה.		
ויוצר האדם															◇	ה.	
ואשר יצר את האדם בצלמו בצלם דמות תבניתו, והתקין לו ממנו בנין עדי עד, ברוך אתה ה' יוצר האדם															◇	ה.	
שוש תשיש ותגל העקרה, בקבוץ בניה לתוכה בשמחה, ברוך אתה ה' משמח ציון בבניה															◇	ה.	
שמח תשמח ריעים אהובים, כשמחך יצירך בגן עדן מקדם, ברוך אתה ה' משמח חתן וכלה															◇	ה.	
ברוך אתה ה' אמ"ה, אשר ברא ששון ושמחה, חתן וכלה, גילה, רינה, דיצה, חדוה, אהבה ואחוה ושלום וריעות, מהרה ה' אלהינו ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה, קול חתן וקול כלה, קול מצהלות חתנים מחופתם ונערים ממשתה נגינתם, בא"י משמח חתן עם הכלה.															◇	ה.	
לוי איקלע לבי רבי בהלוליה דר"ש בריה, בריך חמש.	[לוי]												◇	○	■	ה.	
רב אסי איקלע לבי רב אשי בהלוליה דמר בריה, בריך שית.	[רב אסי]												◇	○	■	ה.	
לימא בהא קמיפלגי														⋈		ה.	
חדא יצירה הואי	דמ"ס: [לוי]													⋈	■	ה.	
שתי יצירות - הואי	ומ"ס: [רב אסי]													⋈	■	ה.	
לא, דכ"ע - חדא יצירה הואי														!	◇	ה.	
מ"ס: בתר מחשבה אזלינן	דמ"ס: [רב אסי]													!	■	◇	ה.
ומ"ס: בתר מעשה אזלינן	ומ"ס: [לוי]													!	■	◇	ה.
רמי, כתיב: (בראשית א') ויברא אלהים את האדם בצלמו, וכתב: (בראשית ה) זכר ונקבה בראם, הא כיצד? בתחלה עלה במחשבה לבראות שנים, ולבסוף נברא אחד.	כי הא דרב יהודה:														■	ה.	
רב אשי איקלע לבי רב כהנא, יומא קמא בריך כולהו מכאן ואילך, אי איכא פנים חדשות - בריך כולהו, ואי לא - אפושמי שמחה בעלמא הוא, מברך שהשמחה במעונו ואשר ברא, משבעה ועד שלשים בין אמר להו מחמת הלולא, ובין לא אמר להו מחמת הלולא - מברך שהשמחה במעונו, מכאן ואילך אי אמר להו מחמת הלולא - מברך שהשמחה במעונו, ואי לא - לא.	[רב אשי]														○	■	ה.
וכי א"ל מחמת הלולא, עד אימת?															^	ה.	
עד תריסר ירחי שתא.	רב פפי משמיה דרבא:														!	◇	ה.
ומעיקרא מאימת?															^	ה.	
מכי רמו שערי באסינתא.	רב פפא:														!	◇	ה.
איני?															⋈	ה.	
והא רב פפא איעסק לאבא מר בריה, וברוך משעת אירוסין															⋈	⋈	ה.
שאני רב פפא, דהוה טריח ליה.															!	ה.	
רבינא איעסק ליה לבריה בי רב חביבא, וברוך משעת אירוסין, אמר: קים לי בגוייהו דלא הדרי בהו															○	ה.	
לא אסתייע מילתא והדרי בהו.															○	ה.	
רב תחליפא בר מערבא איקלע לבלל, בריך שית אריכתא.	[רב תחליפא בר מערבא]														○	■	ה.
ולית הלכתא כוותיה.															■	ה.	
רב חביבא איקלע לבי מהולא, בריך שהשמחה במעונו.	[רב חביבא]														○	■	ה.
ולית הלכתא כוותיה, משום דטרידי, דאית ליה צערא לינוקא.															■	ה.	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ◻ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

כתובות-בתולה נשאת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כתובות-בתולה נשאת	מימרא											
ח. חתנים מן המנין, ואין אבלים מן המנין.	רב נחמן אמר רב:										◻	◇
ח. חתנים ואבלים מן המנין	מיתבי:										◻	◇
ח. מתניתא קא רמית עליה דרב? רב תנא הוא ופליג.											!	◇
ח. חתנים מן המנין, ואין אבלים מן המנין.	איתמר, אמר ר' יצחק א"ר יוחנן:										◻	◇
ח. חתנים ואבלים מן המנין	מיתבי:										◻	◇
ח. כי תניא היא - בברכת המזון, כי קאמר רבי יוחנן - בשורה.											!	◇
ח. מברכים ברכת חתנים בעשרה וחתנים מן המנין, וברכת אבלים בעשרה ואין אבלים מן המנין	ואלא הא דאמר רבי יצחק אמר רבי יוחנן:										◻	◇
ח. ברכה בשורה מי איכא?											?	
ח. אלא, כי קאמר רבי יוחנן - ברחבה.											!	◇
ח. מברכין ברכת חתנים בעשרה כל שבעה וחתנים מן המנין, וברכת אבלים בעשרה כל שבעה ואין אבלים מן המנין	ואלא הא דאמר רבי יצחק אמר רבי יוחנן:										◻	◇
ח. ברכת רחבה כל שבעה מי איכא?											?	
ח. משכחת לה בפנים חדשות											!	◇
ח. כי הא דרב חיאי בר אבא מקרי בניה דריש לקיש הוה, ואמרי לה: מתני בריה דריש לקיש הוה, שכיב ליה ינוקא יומא קמא לא אזל לגביה, למחר דבריה ליהודה בר נחמני מתורגמניה											○	◇
ח. קום אימא מלתא כל קביל ינוקא	אמר ליה: [ריש לקיש]										○	
ח. (דברים ל"ב) וירא ה' וינאץ מכעס בניו ובנותיו - דור שאבות מנאצים להקב"ה, כועס על בניהם ועל בנותיהם ומתים כשהם קטנים.	פתח ואמר: [יהודה בר נחמני]										◻	◇
ח. בחור הוה, והכי קאמר ליה: (ישעיהו ט') על כן על בחוריו לא ישמה ה' ואת יתומיו ואת אלמנותיו לא ירחם כי כולו חנף ומרע וכל פה דובר נבלה בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה.	ואיכא דאמרי:										◻	◇
ח. מאי ועוד ידו נטויה?											^	
ח. הכל יודעין כלה למה נכנסה לחופה, אלא כל המנבל פיו ומוציא דבר נבלה מפיו, אפילו נחתם לו גזר דינו של שבעים שנה לטובה - נהפך עליו לרעה.	רב חנן בר רב:										!	◇
ח. אתא לנחומי, צעורי קמצער ליה?											?	
ח. תשיב את לאתפוסי אדרא.	הכי קאמר ליה:										!	
ח. קום אימא מלתא כנגד שבחו של הקב"ה	אמר ליה: [ריש לקיש]										○	
ח. האל הגדול ברוב גדלו, אדיר וחזק ברוב נוראות, מחיה מתים במאמרו, עושה גדולות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר, בא"י מחיה המתים.	פתח ואמר: [יהודה בר נחמני]										◻	◇
ח. קום אימא מלתא כנגד אבלים	א"ל: [ריש לקיש]										○	
ח. פתח ואמר: אחינו המיוגעים המדוכאין באבל הזה, תנו לבבכם לחקור את זאת, זאת היא עומדת לעד, נתיב הוא מששת ימי בראשית, רבים שתו רבים ישתו, כמשתה ראשונים כך משתה אחרונים, אחינו, בעל נחמות ינחם אתכם, ברוך מנחם אבלים.	פתח ואמר: [יהודה בר נחמני]										◻	◇
ח. רבים שתו לימא, רבים ישתו לא לימא, משתה ראשונים לימא, משתה אחרונים לא לימא	אביי:										◻	◇
ח. לעולם אל יפתח אדם פיו לשטן	דאר"ש בן לקיש, וכן תנא משמיה דר' יוסי:										◻	◇
ח. מאי קרא? (ישעיהו א') כסדם היינו לעמורה דמינו, מאי אהדר ליה? שמעו דבר ה' קציני סדום וגו'.	רב יוסף:										◻	
ח. א"ל: קום אימא מלתא כנגד מנחמי אבלים	א"ל: [ריש לקיש]										○	
ח. פתח ואמר: אחינו גומלי חסדים בני גומלי חסדים המחזיקים בבריתו של אברהם אבינו, אחינו, בעל הגמול ישלם לכם גמולכם, ברוך אתה משלם הגמול.	פתח ואמר: [יהודה בר נחמני]										◻	◇
ח. קום אימא מלתא כנגד כל ישראל	א"ל: [ריש לקיש]										○	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ? קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

כתובות-בתולה נשאת		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
רבון העולמים, פדה והצל, מלט, הושע עמך ישראל מן הדבר ומן החרב ומן הביזה, ומן השדפון ומן הירקון, ומכל מיני פורעניות המתרגשות ובאות לעולם, טרם נקרא ואתה תענה, ברוך אתה עוצר המגפה.	פתח ואמר: [יהודה בר נחמני]	■	○									◇	ה:		
עשרה כוסות תקנו חכמים בבית האבל, שלשה קודם אכילה - כדי לפתוח את בני מעיו, שלשה בתוך אכילה - כדי לשרות אכילה שבמעיו, וארבעה לאחר אכילה - אחד כנגד הזון, ואחד כנגד ברכת הארץ, ואחד כנגד בונה ירושלים, ואחד כנגד הטוב והמטיב הוסיפו עליהם ארבעה - אחד כנגד חזני העיר, ואחד כנגד פרנסי העיר, ואחד כנגד בית המקדש, ואחד כנגד רבן גמליאל, התחילו היו שותין ומשתכרין, החזירו הדבר ליושנה.	עולא, ואמרי לה במתניתא תנא:											■	◇	ה:	
מאי רבן גמליאל?												^		ה:	
בראשונה היתה הוצאת המת קשה לקרוביו יותר ממיתתו, עד שהיו מניחים אותו ובורחין, עד שבא רבן גמליאל ונהג קלות בעצמו, והוציאוהו בכלי פשתן, ונהגו כל העם אחריו להוציא בכלי פשתן.	דתניא:											■	!	◇	ה:
והאידינא נהוג עלמא אפילו בצרדא בר זוזא.	רב פפא:											■		ה:	